

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 439/2020
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у Београду у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца „Raiffeisen banka“, а.д. Београд, чији је пуномоћник Марко Миловановић из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Ђурић из ..., ради дуга, решавајући сукоб месне надлежности између Другог основног суда у Београду и Основног суда у Зајечару, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Зајечару.

О б р а з л о ж е њ е

Извршни поверилац „Raiffeisen banka“, а.д. Београд поднео је 12.07.2017. године Основном суду у Зајечару предлог за извршење против извршног дужника АА из ..., на основу веродостојне исправе. Решењем о извршењу Основног суда у Зајечару Иив 139/17 од 17.07.2017. године одређено је предложено извршење против извршног дужника.

Одлучујући по приговору извршног дужника, Основни суд у Зајечару, као извршни суд је решењем Ипв Ив 19/20 од 15.06.2020. године, које је исправљено решењем истог суда од 21.07.2020. године, ставио ван снаге решење о извршењу Основног суда у Зајечару Иив 139/17 од 17.07.2017. године у делу у коме су одређени средство и предмет извршења и укинуо спроведене извршне радње и одлучио да ће се поступак у овој правној ствари наставити као поводом приговора против платног налога, те списе предмета доставио Другом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на даље поступање, са образложењем да постоји уговорена месна надлежност суда у Београду.

Други основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), и члана 7. и 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“ број 106/15,...54/19), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Зајечару.

Поступак је покренут предлогом за извршење на основу веродостојне исправе, по предлогу извршног повериоца, против извршног дужника, ради намирења новчаног потраживања по основу дуга и трошковима извршног поступка. Против решења о извршењу извршни дужник је благовремено изјавио приговор побијајући га у целости и по основу и висини, истичући да оспорава да је са извршним повериоцем закључио уговор о кредиту, те да је до сачињавања наведеног уговора дошло злоупотребом од стране трећег лица, против кога је из тог разлога вођен и кривични поступак.

После стављања ван снаге решења о извршењу на основу веродостојне исправе, поводом поднетог приговора извршног дужника, даљи поступак наставља се као поводом приговора против платног налога по правилима парничног поступка, применом одредаба члана 455. до 466. ЗПП. У таквој парници ранији извршни поверилац има положај тужиоца, а извршни дужник има положај туженог. Парнични суд цени своју стварну и месну надлежност применом одредаба Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 19. став 1. и 3. ЗПП, суд се може огласити месно ненадлежним по службеној дужности, само кад постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а у осталим случајевима само поводом приговора туженог, али увек најдоцније до његовог упуштања у расправљање о главној ствари, на припремном рочишту или ако оно није одржано на првом рочишту за главну расправу.

За месну надлежност Основног суда у Зајечару није од значаја одредба Уговора о кредиту од 29.06.2006. године (из којег је настало спорно потраживање), којом је у члану 9. уговорено да уколико дође до судског спора уговорне стране одређују надлежност суда у Београду. Како је у време закључења уговора о кредиту, као и у време подношења предлога за извршење за територију Града Београда надлежно више судова опште надлежности, споразум странака о надлежности суда у Београду, без навођења конкретног суда, није од значаја за примену члана 65. став 1. ЗПП о месној надлежности, јер је ова уговорна одредба нејасна и непотпуна. У конкретном случају се за суђење одређује суд према правилима о општој месној надлежности из члана 39. ЗПП, јер тужени има пребивалиште на подручју Основног суда у Зајечару.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић